

пель и огнь, и той, ослѣпѣлъ почти, хваща да плаче и да выка. Слугытъ и родителитъ му като чуватъ выковетъ завтичватъ ся, но що да видятъ! Проваждатъ навчасъ за лѣкаръ; но Цане тегли много додѣ му оздравятъ очитѣ. И послѣ кога какъ ся случаше да ся заприказва съ връстницитъ си, казваше: проклето да е туй лакомство, освѣнь срамътъ ами и безъ очи щеше да мя остави. *Лакомство-то друго недокарва освѣнь срамъ и больсть.*

Сребърната котія.

Единъ сотникъ, като правялъ угощеніе на нѣкои чиновницы неговы съслужители, похвалилъ имъ ся и съ еднаж много хубавѣ котіѣ, сребърна чѣ позлатенѣ. Подиръ малко, потърсилъ котіѣтъ да смръкне едно емфіе, и нѣма ѣх; търсва ѣх около си и въ джебоветъ си и не ѣх намирва; тогазь нѣколко смутенъ казува: „Нѣма ми котіята, господа; виждте да не бы нѣкой грѣхомъ да ѣх е турилъ въ джебоветъ си.“ Всички тогазь ставатъ та я растръсватъ, прѣтръсватъ и джебоветъ си и котіята не ся намирва, а отъ готитѣ само прѣпорщикътъ (байрактарътъ)